

V.

Имала е мама имала,
Имала е двама синове,
Стоянъ и Никола двамата,
Исхрани ги мама исхрани
Лѣтъ по людски старнища
Зимѣ по людски дараци;
Че ги мама отхрани
Доръ за женени станаха.
Зажени мама Никола
Зажени загоди,
Зела му е булка хубава
Хубава булка Петрана.
Батъ го мама ожени,
Той стана рано въ понедѣльникъ
Задигна пушка хайдушка,
Поведи сиви соколи;
Той на булче си заръча:
Петранкеле моя правнино,
Азъ въ гората ще ида,
Ти да ми чарди искарашиъ,
Батъ са назадъ повърнешъ
Когото срѣщнешъ да питашиъ
За билки и за отрови,
Ти да ми братецъ отровишиъ
Подъ стряха да го гудишиъ
Съ бѣло платно прикриешъ
И да му свѣщи запалишиъ,
Да остане мама възъ назидъ
Съ четири чифта волове.
Два чифта черни биволи,
Два ми коня хранени,
Два ми сиви соколи.
Никола въ гора замина
Булка му е чарда искарала
Че са е назадъ върнала,
Никого е нищо не питала
Право си у тѣхъ отиди,